

Orleanstoren anno 1923

De Aurelianustoren of Orleanstoren is samen met de Brakepoort de enige stille getuige van de middeleeuwse stadsomwalling rond Aarschot. De toren wordt nu geherintegreerd als belangrijk punt in de stad. *Tekst: Dirk Van de gaer/Foto: if*

Historici gaan ervanuit dat Aarschot al in de 12de eeuw over stadswallen beschikte. Ze verwijzen hiervoor naar het verkrijgen van stadsrechten aan het einde van die eeuw. Wat zeker geweten is, is dat Godfried van Vierson de stad in 1283 met nieuwe muren liet versterken. De volgende stadswallen werden in 1357 onder Jan III van Harcourt gebouwd en in 1488 hersteld nadat de stad Leuven ze schade had toegebracht. Leuven was namelijk in opstand gekomen tegen Maximiliaan, na de dood van Maria van Bourgondië. Met het platbranden van de stad door de Spanjaarden in 1578 werd de stadsomwalling grotendeels verwoest. De Oostenrijkse keizer Jozef II liet in 1782 de overige restanten van de stadsomwalling afbreken, met uitzondering van de toren. De Orleanstoren was door zijn situering op het hoogste punt van de streek de belangrijkste uitkijkpost van de oude stads-

versterkingen. De toren werd op het einde van de 16de eeuw hersteld in de vorm zoals hij er nu uitziet, namelijk opgetrokken uit baksteen op een sokkel van ijzerzandsteen, met speklagen in witte steen. De aanzetstenen van de voormalige ringmuur bleven gelukkig bewaard aan de buitenzijde. In 1970 en 1990 werd de toren al eens gerenoveerd, maar de toren heeft nood aan een nieuwe restauratie. Die komt er ook aan. Net zoals in de eerste periode van haar bestaan, heeft de toren een nieuwe hoofdrol gekregen in de stad. Rond deze toren werd het masterplan 'De Torens' uitgewerkt. Hierbij wordt een hele woon- en winkelzone uitgewerkt in de flank ten noorden van de Orleanstoren. Aan de zuidzijde werden volkstuintjes opgericht en in een latere fase volgen hiernaast ook nog enkele villa's voor de meer gegoeden. De Orleanstoren gaat hierdoor weer meer centraal komen te staan

in de Demerstad.

Volgens overleveringen zou er een tunnel hebben gelegen tussen de Orleanstoren en de kerk. Bij de werken voor de uitvoering van dit masterplan vond men hier geen aanwijzingen voor terug. Wat wel steeds verteld werd en ook klopt is dat de toren heel wat koppeltjes heeft gelokt voor leuke momenten.